Slujba Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

(15 septembrie)

Sfântul ierarh Iosif cel nou de la Partoş, mitropolitul Timişoarei († 1656) (15 septembrie):

https://www.academia.edu/44229670/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Iosif_cel_nou_de_la_Parto%C5%9F_mitropolitul_Timi%C5%9Foarei_1656_15_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-iosif-de-la-partos

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-iosif-de-la-partos-250511642/steaemy1/sf-iosif-de-la-partos-250511642

***

Unul dintre sfinţii cinstiţi mai deosebit în Biserica noastră este Sfântul Iosif cel nou de la Partoş. Fost mitropolit al Timişoarei şi a toată Ţara Banatului, ierarhul Iosif cel nou a strălucit cu aureola sfinţeniei încă de când era în viaţă, fiind *„podoaba ierarhilor, izgonitorul tuturor patimilor, izbăvirea credincioşilor, lauda prea frumoasă a Timişoarei şi cinstea Partoşului”,* aşa după cum îl numeşte Acatistul închinat lui. Fiind smerit cu mintea şi blând cu inima, Dumnezeu i-a dăruit putere a cuvântului prin care mişca inimile tuturor, înduioşându-le până la lacrimi şi întraripându-le cu dorul cel dumnezeiesc.

&&&

La Vecernia mică

La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 4, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Iosif fericite, caută spre noi, cei ce cădem la tine şi ne rugăm: Luminează ochii sufletelor noastre, ca să vedem pe Dătătorul de lumină cel îndurat (de două ori).

Din cursele vrăjmaşilor scoate-ne pe noi, Sfinte părinte Iosif, cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, şi de ispitele celui viclean ne izbăveşte.

Liman neînviforat şi zid nebiruit, părinte Iosif, pe tine te-am câştigat noi, credincioşii; turn de întărire şi îndemn spre pocăinţă, îndreptător şi apărător sufletelor.

Mărire..., Şi acum..., a praznicului, glasul al 6-lea

însuşi glasul: Prin Crucea Ta, Hristoase, nădejdea creştinilor, îndreptarea celor rătăciţi, limanul celor înviforaţi, în războaie biruinţă, tămăduirea celor neputincioşi, învierea morţilor, miluieşte-ne pe noi.

La Stihoavnă

Stihirile glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Arătatu-te-ai din tinereţe, vas sfinţit, părintele nostru Iosif, şi locaş Preasfântului Duh.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Purtând în mâinile tale crucea Domnului, cuvioase Iosif, nălucirile diavoleşti până în sfârşit le-ai pierdut.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Înşelăciunile viclenilor demoni biruindu-le cu puterea crucii, ai arătat mărirea lui Hristos, Iosif, părintele nostru.

Mărire..., Şi acum..., a praznicului, asemenea

Veniţi, toţi, cu veselie să sărutăm lemnul cel de mântuire, pe care s-a pironit Hristos, mântuirea lumii.

Troparul Sfântului, glasul al 8-lea: Din tinereţe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile, cu ostenelile şi cu postul. Pentru aceasta, văzând Dumnezeu nevoinţele tale, arhiereu şi păstor Bisericii Sale te-ai rânduit; şi, după moarte, în cetele sfinţilor te-a sălăşluit, Sfinte părinte Iosif. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greşeli nouă, celor ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşim sfântă pomenirea ta.

Mărire..., Şi acum..., a praznicului

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta; biruinţă dreptmăritorilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

La Vecernia mare

După obişnuitul psalm, se, cântă Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8:3 ale praznicului şi 5 ale Sfântului Iosif.

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Crucea înălţându-se, toată făptura îndeamnă a lăuda prea curată patima Celui ce S-a înălţat pe dânsa; căci, întru aceasta, ucigând pe cel ce ne-a ucis pe noi, pe cei omorâţi i-a înviat şi i-a înfrumuseţat şi în ceruri a locui i-a învrednicit ca un milostiv, pentru mulţimea bunătăţii Sale. Pentru aceea, bucurându-ne, să înălţăm numele Lui şi să mărim sfinţenia Lui cea prea înaltă.

Moise mai înainte te-a închipuit pe tine, mâinile întinzându-şi spre înălţime şi biruind pe Amalec, Cruce cinstită, lauda credincioşilor, întărirea nevoitorilor, frumuseţea apostolilor, biruinţa drepţilor, mântuirea tuturor cuvioşilor. Pentru aceasta, pe tine înălţată văzându-te, făptura se veseleşte şi prăznuieşte mărind pe Hristos, cel ce prin tine a adunat cele risipite, cu bunătatea cea prea înaltă.

Cruce prea cinstită, căreia îţi stau împrejur cetele îngereşti bucurându-se, astăzi înălţată fiind cu dumnezeiască voie, înalţă pe toţi cei ce au fost izgoniţi prin amăgirea mâncării, şi au alunecat spre moarte. Pentru aceasta pe tine cu inima şi cu buzele credincioşii sărutându-te, sfinţenie luăm, grăind: înălţaţi pe Hristos, pe Preabunul Dumnezeu, şi să ne închinăm aşternutului picioarelor Lui celor dumnezeieşti.

Stihirile Sfântului Iosif, glasul al 8-lea, însuşi glasul:

Doamne, Tu în grădina dumnezeieştii Tale Biserici, floare cu bună mireasmă l-ai arătat pe Iosif şi cu apele înţelepciunii tale l-ai adăpat pe el. Pentru aceasta, a odrăslit roadele cunoştinţei, întărind în dreapta credinţă pe cei ce cu laude te măresc pe tine (de două ori).

Doamne, Tu, cel ce cerci inimile şi desăvârşit ştii cele ascunse, cunoscând pe Iosif că este vas al alegerii Tale, l-ai pus păstor Bisericii Banatului. Pentru aceea, a îndreptat turma Ta la păşunea dreptei credinţe (de două ori).

Doamne, cel ce ai împodobit pe părintele nostru Iosif, cu darul arhieriei şi l-ai luminat cu razele dumnezeieştii străluciri, luminează-ne ca un milostiv şi pe noi, prin rugăciunile lui, ca după cuviinţă să Te lăudăm.

Mărire..., glasul al 6-lea

Bine, slugă bună şi credincioasă, bine, lucrătorule al viei lui Hristos. Tu şi greutatea zilei ai purtat, tu şi talantul cel dat ţie l-ai înmulţit şi pe cei ce au venit nu i-ai pizmuit. Pentru aceasta porţile cereşti ţie şi s-au deschis: intră întru bucuria Domnului tău şi te roagă pentru noi, prea cuvioase părinte Iosif.

Şi acum..., a praznicului, asemenea

Crucea Ta cea cu patru braţe înălţându-se astăzi, Hristoase Dumnezeule, cele patru margini ale lumii le sfinţeşte şi fruntea credincioşilor împreună se înalţă, sfărâmând puterea vrăjmaşilor. Mare eşti, Doamne, şi minunat întru lucrurile Tale, mărire Ţie.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei

Paremiile

Din înţelepciunea lui Solomon, citire:

(3, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. In ochii celor fără de minte, drepţii sunt morţi cu desăvârşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, iar ei sunt în pace. Chiar dacă, în faţa oamenilor, ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca nişte scântei care se lasă pe mirişte aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare, şi Domnul va împărăţi întru ei, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul; cei credincioşi vor petrece cu El în iubire, căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire:

(5, 15-6,3)

Cei drepţi vor fi vii în veacul veacului şi răsplata lor este la Domnul şi cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa şi cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El îşi va

face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praştie, va zvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi, deci, regilor şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi, care judecaţi marginile pământului. Băgaţi în urechi, voi cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care vă mândriţi cu mulţimea popoarelor voastre. Pricepeţi că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre şi va pune la încercare gândurile voastre.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire:

(4, 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea este la om adevărata cărunteţe şi vârsta bătrâneţilor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul 1-a iubit şi, fiindcă trăia între păcătoşi, 1-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sunt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

La Litie

Stihirile Sfântului Iosif glasul 1:

Veniţi toţi credincioşii luminat să prăznuim pe ierarhul Iosif care ne cheamă la ospăţ duhovnicesc; blândeţelor acestuia să urmăm, nerăutăţii, nevicleşugului, iubirii de oameni şi înţelepciunii, prin care între arhierei ca o lumină a strălucit.

Suindu-te cu râvnă la înălţimea ştiinţei şi privind cu taină la adâncul înţelepciunii, ai îmbogăţit Biserica cu învăţăturile tale, părinte. Roagă-te pentru noi pururi lui Hristos să mântuiască sufletele noastre.

Omule al lui Dumnezeu şi credincioasă slugă, ispravnice al tainelor Lui şi bărbatul doririlor Duhului; stâlpule însufleţit şi icoană de Duhul insuflată; ca pe o vistierie dumnezeiască te-a primit Biserica celor din laturile Banatului şi ca pe un rugător pentru sufletele noastre.

Mărire..., a Sfântului, glasul al 6-lea

Prea înţelepte părinte Iosif, cu minunile tale ai luminat laturile Banatului şi surpător te-ai arătat eresurilor. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a praznicului, acelaşi glas

Să ne închinăm lui Hristos Dumnezeu şi să cinstim Crucea cea de trei ori fericită, pe care s-a vărsat sângele Stăpânului, ce a izvorât lumii învierea.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Bătăi şi răstignire ai răbdat, Îndelung-Răbdătorule, şi ocări ai suferit, vrând să mântuieşti pe toţi din robia înşelătorului, Cel ce singur eşti dătător de viaţă şi cu totul îndurat şi de oameni iubitor.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Cinstim Crucea Ta, Mântuitorule, piroanele şi suliţa prin care ne-ai mântuit pe noi din stricăciune, ca Unul care sigur eşti dătător de viaţă şi făcător de bine al tuturor, Iubitorule de oameni, Doamne.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Cu palme Te-au lovit peste obraz, Mântuitorule, şi fiind pironit pe cruce pentru mine, Preabunule, cu oţet ai fost adăpat şi cu suliţa ai fost împuns; şi toate le-ai suferit, Cel ce eşti fără de păcat, mărire Ţie.

Mărire... a Sfântului Iosif glasul al 6-lea

Prea cuvioase părinte Iosif, în tot pământul Banatului a ieşit vestirea minunilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberele demonilor le-ai pierdut, la cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum..., a praznicului, acelaşi glas

Astăzi lemnul Crucii mărit s-a arătat. Astăzi Israel cel vechi a pierit. Astăzi Adam, care prin lemn a căzut, iarăşi, prin lemn s-a ridicat şi demonii s-au înfri-coşat. Atotputernice Doamne, mărire Ţie.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

La binecuvântarea pâinilor: troparul Sfântului, de două ori (vezi la Vecernia mică), apoi troparul Născătoarei de Dumnezeu... o dată. Dacă nu este priveghere, se cântă troparul sfântului o dată,

Mărire..., Şi acum..., al praznicului

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta; biruinţă dreptmăritorilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul praznicului de două ori,

Mărire..., troparul sfântului, ***Şi acum...,*** iar al praznicului.

După catisma întâi, **sedealna** Sfântului Iosif, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea ne-apropiată.

Arătatu-te-ai blând şi smerit şi înţelept, păzind şi împlinind poruncile cele dumnezeieşti ale Stăpânului ceresc, părinte Iosif. Pentru aceea în locaşul cel de sus te-ai sălăşluit.

Mărire..., Şi acum.,., a praznicului, acelaşi glas

Cruce, izgonitoarea demonilor, tămăduirea celor neputincioşi, tăria şi păzitoarea credincioşilor, lauda dreptmăritorilor, întărirea Bisericii lui Hristos, fii nouă îngrădire, zid şi pază, lemnule binecuvântat.

După catisma a doua, **sedealna** Sfântului Iosif glasul a 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sărăcia cea de bunăvoie ai ales şi bogăţia cea stricăcioasă ai lăsat; şi, crucea pe umeri ridicând, pe cărarea cea strâmtă cu bucurie ai umblat; şi, călcând dulceţile trupului, prin înfrânare ai ajuns la desfătarea cea dumnezeiască a Raiului, părinte al nostru, prea cuvioase Iosif.

Mărire..., Şi acum,.., a praznicului, acelaşi glas

Întru tine, de trei ori fericită şi de viaţă făcătoare Cruce, credincioşii veselindu-se, cu oştile cele fără de trup împreună prăznuiesc cetele arhiereilor şi cu bucurie te laudă mulţimile monahilor şi ale pustnicilor şi se închină cu credinţă, toţi mărind pe Hristos, cel ce pe tine s-a răstignit.

Polieleul şi mărimurile din Catavastier.

După polieleu, **sedealna** Sfântului Iosif glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Strălucind cu darul şi cu adevărul, ai umplut de laudă Biserica Banatului, pururea fericite părinte Iosif. Pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Mărire..., Şi acum..., a praznicului, acelaşi glas

Astăzi s-a plinit cuvântul proorocesc, că iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne; şi, lemnul mântuirii luând, am scăpat de patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule, Iubitorule de oameni, miluieşte-ne pe noi.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Prochimen, glasul al 4-lea: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia ierarhului (Ioan 10, 1-9): „Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul...” (Caută la 21 mai, Evanghelia de la Liturghie).

Ev. Ioan 10, 1-9
Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce nu intră pe uşă, în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur şi tâlhar.
2.Iar cel ce intră prin uşă este păstorul oilor.
3.Acestuia portarul îi deschide şi oile ascultă de glasul lui şi oile sale le cheamă pe nume şi le mână afară.
4.Şi când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor şi oile merg după el, căci cunosc glasul lui.
5.Iar după un străin, ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul lui.
6.Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înţeles ce înseamnă cuvintele Lui.
7.A zis deci iarăşi Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt uşa oilor.
8.Toţi câţi au venit mai înainte de Mine sunt furi şi tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.
9.Eu sunt uşa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Mărire..., glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Iosif, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihira**, glasul al 6-lea: Prea cuvioase părinte Iosif, în tot pământul Banatului a ieşit vestirea minunilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, la cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Domnul cere pace sufletelor noastre.

Canoanele - Canonul praznicului din 14 septembrie, cu irmosul pe 6 şi al ierarhului, pe 8.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

De la Sfântul Munte trimis ai fost de Duhul Sfânt, ca să întăreşti pe fraţii tăi, prea lăudate Iosif. Iar acum, după lupta cea bună ce ai dus, veselindu-te cu îngerii, luminează haina sufletelor noastre, ca să prăznuim cu laude pomenirea ta.

Scăpare s-a făcut pentru poporul tău venirea ta în Ţara Banatului, la timp de grea încercare; că, purtându-ţi cârja păstorească cu vrednicie, Domnul pe tine te-a mărit ca să fii ocrotitor pentru cei ce aleargă la tine şi te cheamă cu dragoste, prea lăudate.

Privind Stăpânul la podoaba faptelor tale, ierarhe Iosif, şi slăvit fiind pe pământ printr-însul, cămărilor celor cereşti te-a învrednicit a fi părtaş.

A Născătoarei

Pe tine te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul mai presus de fire, spre mântuirea noastră.

Alt canon

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Dragostea Domnului te-a atras pe tine, fericite Iosif, şi, desfătările trupeşti lăsându-le, viaţă îngerească pe pământ ai petrecut. Pentru aceea acum întru Hristos te odihneşti.

Ridicatu-te-ai, părinte Iosif, la înălţimea vieţii cereşti şi luminat te desfătezi lângă Fiinţa cea nezidită.

Mărire...

Raza cea fără materie a dumnezeieştii Lumini în inima ta primind, părinte Iosif, te-ai luminat şi toată negura patimilor ai risipit.

Şi acum..., a Născătoarei

Neamul lui Adam la fericirea cea dintâi ridicându-se, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te măreşte.

Catavasie: Cruce însemnând Moise, de-a dreptul cu toiagul Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, cel ce pedestru a trecut-o. Iar de-a curmeziş lovind marea, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruită armă. Pentru aceea să-I cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a prea mărit.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor din întuneric şi pe Tine Te laudă duhul meu.

De Stăpânul apropiat fiind, cu părintească iubire mijloceşti înaintea Lui pentru cei ce aleargă la tine, Iosif, părintele nostru, izbăvindu-i din nevoi.

Mult-milostive, Doamne, pentru mijlocirile părintelui nostru Iosif, curăţeşte-ne pe noi robii Tăi, iertându-ne ca un bun, toate greşelile.

Prea lăudate Iosif, săvârşit-ai cu darul din tine prea mărite minuni. Iar viaţa ta, ca o stea străluceşte înaintea oamenilor. Tămăduieşte rănile sufletelor noastre şi, cu rugăciunile tale, izbăveşte-ne de toată ispita vrăjmaşului.

A Născătoarei

Dumnezeiască Mireasă, tu eşti lauda noastră a credincioşilor, căci pe tine toţi creştinii te avem solitoare şi scăpare din primejdii şi nevoi.

Alt canon

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor din întuneric şi pe Tine Te laudă duhul meu.

De focul Dumnezeirii aprinzându-te, cuvioase Iosif, şi curăţindu-te, cărbune aprins pe pământ te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule. Întru omorârea patimilor îmbrăcându-te mai înainte de sfârşit, cuvioase, la viaţa cea fără de sfârşit ai trecut prin moarte.

Mărire...

Trupul ţi-ai supus nevoilor, cuvioase Iosif, şi sufletul ţi-ai arătat nesupus robiei patimilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Dă-ne ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, izgonind năvălirile tuturor primej-diilor celor rele.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte, căci cu odrăslire a ales preot; iar Bisericii, celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit Lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Condacul şi icosul praznicului.

Sedealna Sfântului Iosif, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Sărăcia cea de bunăvoie ai ales şi bogăţia cea stricăcioasă ai lăsat, înţeleptule Iosif; şi, crucea pe umeri ridicând, pe cărarea cea strâmtă cu anevoie ai umblat; şi, călcând prin înfrânare dulceţile trupeşti, ai ajuns la desfătarea cea dumne-zeiască a Raiului, părinte al nostru, cuvioase.

Mărire..., Şi acum..., a praznicului acelaşi glas

Întru tine, de trei ori fericită şi de viaţă făcătoare Cruce, credincioşii veselindu-se, cu oştile cele fără de trup împreună prăznuiesc; cetele arhiereilor cu bucurie te laudă, iar mulţimile monahilor şi ale pustnicilor cu credinţă ţie se închină; toţi mărind pe Hristos, cel ce pe tine s-a răstignit.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Ca o oglindă fără de faţă a dumnezeieştii străluciri te-ai făcut înaintea credincioşilor tăi, bunule păstor al Bisericii Banatului; prin vieţuirea ta cea fără prihană ai luminat ca un stâlp de foc în întunericul ispitelor pe cei ce se nevoiau spre mântuire.

Urmând poruncii Domnului, te-ai făcut lumină povăţuitoare spre tainele adevărului, ruşinând cu cuvântul învăţăturii tale rătăcirea cea păgânească. Pentru aceasta, ca pe o podoabă a Bisericii te cinstim.

Cu darul tău, Preasfinte părinte Iosif, vindecări izvorăşti celor ce se apropie cu credinţă de sfinţit mormântul tău. Revarsă darul tău cel tămăduitor şi în sufletele noastre, ca să ne vindecăm de toată patima cea pierzătoare şi pilda vieţii tale să o urmăm.

A Născătoarei

Iisuse Mântuitorule, nu trece cu vederea pe robii Tăi, ci ne dăruieşte iertare de păcate, ca Unul care singur eşti fără de păcat şi împacă lumea, Mult-milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Alt canon

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne …

Sluga Ta, Doamne, lepădat-a grija cea lumească, mintea sa netulburată făcând-o locaş Ţie.

Poruncilor Evangheliei te-ai supus, fericite Iosif, că, luând crucea, ai urmat lui Hristos, bucurându-te.

Mărire...

Cu armele smereniei ai zdrobit cursele vrăjmaşului; pentru aceasta, cuvioase, înălţându-te, cetăţean al cerului te-ai făcut.

Şi acum..., a Născătoarei

Curăţire de păcate dăruieşte-ne, Dumnezeule, şi împacă lumea Ta, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine.

Catavasie: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Credincioşii Banatului neîncetat vestesc minunile tale; iar cetatea Timişoarei împreună cu sfântă mănăstirea ta se veselesc cinstindu-te pe tine, Preasfinte părinte Iosif.

Nici pe cei de altă credinţă nu i-a lipsit de bunătatea ta, ci pe toţi fără căutare la faţă i-ai împărtăşit de darurile tale; mântuieşte pe toţi din dureri şi din necazuri, scapă-ne şi pe noi din nevoi, cu rugăciunile tale.

În locaşurile cele de slavă petrecând şi cu apostolii şi cu mucenicii dănţuind, vorbitor împreună cu îngerii te-ai făcut; pentru aceasta, prăznuind cu dragoste sfântă pomenirea ta, părintele nostru Iosif, te rugăm: Roagă pe Hristos Mântuitorul pentru sufletele noastre.

A Născătoarei

Pe tine, acoperământ tare de mântuire tuturor, te mărturisim, Maică prea curată. Grăbeşte şi te milostiveşte şi acum spre noi cei ce-ţi cântăm ţie şi te lăudăm, ceea ce eşti una folositoare către Dumnezeu.

Alt canon

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Mânie ai avut numai asupra şarpelui, iar către Stăpânul tău toată dragostea ţi-ai întors, de Dumnezeu purtătorule.

Simţurile trupului înţelepţeşte înfrânându-le, turn de bunătăţi te-ai făcut, prea fericite.

Mărire...

Arşiţa zilei răbdând-o, prea mărite, bucurie Domnului tău, te-ai învrednicit, cu-vioase.

Şi acum..., a Născătoarei

Marie de Dumnezeu Născătoare, zădărniceşte uneltirile vrăjmaşilor, iar pe cei ce te laudă pe tine îi veseleşte.

Catavasie: O, de trei ori fericite Lemn, pe care S-a Răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce s-a pironit pe tine cu trupul; pe Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru.

Cununa măririi sfinţilor ai dobândit, căci, cu bărbăţia credinţei, şi pe păgâni i-ai îmblânzit şi pe fiii tăi credincioşi la păşune duhovnicească i-ai povăţuit; drept aceea, ca o slugă bună şi credincioasă, ai intrat întru bucuria Domnului tău, unde este ceata celor ce se veselesc.

Străine şi negrăite minuni lucrezi şi prin cinstit mormântul tău, precum ai lucrat în viaţă. Celor în primejdii le stai într-ajutor cu rugăciunile tale, neputincioşilor doctor eşti şi celor ce pătimesc, alinare; poporului tău celui credincios în prigoniri, apărător neînfricat te-ai arătat; şi întru toate slujba ta deplin ai făcut-o.

În ceruri petreci acum, prea sfinte părintele nostru, şi vezi mărirea cea pururi fiitoare; acoperă-ne şi pe noi cu ocrotirea ta cea folositoare, slujitorul Domnului Hristos, prea fericite Iosif.

A Născătoarei

Maică pururea Fecioară, toată suflarea spre tine îşi îndreaptă nădejdile de izbăvire, căci pe tine toţi te avem ancoră neclintită şi mijlocitoare spre mântuire.

Alt canon

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru.

Nici vicleşugurile şarpelui, Hristoase, n-au amăgit pe robul tău Iosif, nici focul ispitelor nu l-au înfricoşat.

Viaţa întocmai cu a îngerilor vieţuind pe pământ, cuvioase Iosif, cu dumnezeieşti daruri te-a împodobit dreapta Atotstăpânitorului.

Mărire...

Înfrânare cu rugăciunea cea pururi curgătoare, cu înfrânarea şi cu dragostea cea curată, cuvioase Iosif, oglindă neîntinată lui Dumnezeu te-ai arătat.

Şi acum..., a Născătoarei

Cuvântul lui Dumnezeu te-a arătat pe tine oamenilor scară cerească, Născătoare de Dumnezeu, că prin tine la noi S-a pogorât.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai înainte a închipuit-o lămurit; de unde a treia zi ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat a lui Hristos Dumnezeu, cel ce S-a Răstignit cu Trupul, iar cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condacul Sfântului Iosif, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Apărător nebiruit şi neînfrânt te pune înainte pe tine pământul Banatului, mulţumire aducându-ţi ca cel ce prin tine din primejdii s-a mântuit. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, apără-l pe el de toate nevoile, ca să cântăm ţie: Bucură-te, părintele nostru Iosife, făcătorule de minuni.

Icos: Om de cele cereşti gânditor, de la Dumnezeu dăruit fiind nouă, de Dumnezeu purtătorule, prin învăţăturile tale, noi muritorii cu mintea la cele de sus ne-am înălţat; pentru aceasta, cu credinţă strigăm către tine: Bucură-te, lauda cea frumoasă a Timişoarei; Bucură-te, luminătorul cel strălucit al Banatului. Bucură-te, îndreptătorul călugărilor; bucură-te, podoaba ierarhilor; bucură-te, mângâierea celor bolnavi; bucură-te, reazimul cel neclintit al celor sănătoşi. Bucură-te, că prin multa răbdare şi prin smerenie te-ai făcut vas ales al Duhului Sfânt; bucură-te, că în ceruri cu îngerii dănţuieşti. Bucură-te alinătorul tuturor patimilor; bucură-te, folositorul nostru cel prea cald. Bucură-te, scăparea tuturor credincioşilor; bucură-te, părintele nostru Iosife, făcătorule de minuni.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Tinerii cei cu numărul Treimii, cu roua harului ceresc au biruit văpaia focului cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Ca unul care te-ai arătat tămăduitor bolilor, vindecă şi neputinţele sufletelor noastre, ale celor ce aleargă la tine, prea lăudate Iosif, şi grăim după cuviinţă: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Împărate a toate, Stăpâne Mult-milostive, Doamne, pentru rugăciunile sfântului Tău ierarh, împacă viaţa noastră, Bunule, ca pururi cu un glas să lăudăm puterea Ta, prea înălţându-Te întru toţi vecii.

A Născătoarei

Rugăciunile şi nădejdea tuturor către tine se îndreaptă, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; caută spre ele şi roagă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru să izbăvească de

veşnicele chinuri pe cei ce cântă: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt canon

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Desfătările lepădând şi patimile înfrânându-ţi, prea fericite, ai luat răsplătire moştenirea cea de sus şi cânţi, veselindu-te: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Pe calea faptelor bune călătorind, prea mărite, în cetatea Edenului te-ai suit, veselindu-te şi dulce cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Mărire...

Mărirea Treimii cu dreaptă credinţă vestind, prea fericite, întru Lumina cea întreit strălucitoare te-ai odihnit şi cânţi, bucurându-te: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Şi acum..., a Născătoarei

Vlăstar din rădăcina lui Iesei eşti Fecioară prea fericită şi floare din care a odrăslit rodul cel de mântuire pentru cei ce cântă Fiului tău: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă împotriva lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci, cu Duh de rouă aducător, ce împotrivă răsună, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe care îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Primind cununa cea neveştejită a sfinţeniei, Iosif părintele nostru, scapă din adâncul ispitelor pe cei ce te cinstim şi te roagă pentru noi către Mântuitorul Hristos.

Arhiereule cu cinstit nume, de Dumnezeu ales slujitor al celor mai presus de minte, mijloceşte dar de mântuire şi tămăduire neputinţelor pentru cei ce se închină la mormântul tău.

Împărate a toate, Cuvinte al lui Dumnezeu, Păstorule şi Mielule, pentru rugăciunile ierarhului Tău Iosif, fă-ne parte cu drepţii la înfricoşătoare venirea Ta şi ne scapă de blestemul focului celui în veci nestins.

Stând în preajma Luminii celei neapropiate, luminează cu mijlocirile tale şi sufletele noastre, ca să scăpăm din întunericul ispitelor; şi ne învaţă şi pe noi să cântăm: Toată suflarea să laude pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

A Născătoarei

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că după alegerea Părintelui nor de lumină te-ai făcut Cuvântului şi rugul cel nears l-ai închipuit, primind întru tine Focul cel dumnezeiesc, Stăpână prea curată.

Alt canon

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe care îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pe Cel ce a întărit minunat pe cuviosul Său Iosif, întru nevoinţele cele pustniceşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Viaţă ca îngerii pe pământ petrecând, fericite Iosif, împreună cu dânşii întru cele cereşti te desfătezi cu bucurie în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Adunarea călugărilor se bucură şi cuvioşii dănţuiesc cu drepţii, cunună de biruinţă luând tu după vrednicie, prea fericite Iosif.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai presus de fire pe Dumnezeu Cuvântul, pe Făcătorul şi Mântuitorul L-ai născut, Fecioară; pentru aceasta, pe tine te lăudăm întru toţi vecii.

Catavasie:

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul, cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Canonul Sfântului Iosif cel nou de la Partoş

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine Maica lui Dumnezeu Celui Preaînalt şi neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Adevăratul Dumnezeu, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologii fără de încetare te mărim.

Veniţi, iubitorilor de praznic, pomenirea Sfântului Iosif cu vrednicie să o săvârşim, vestind minunile lui spre mărirea lui Dumnezeu şi spre mântuirea noastră; şi, prea mărind întru inimile noastre pe Domnul, să dobândim scăpare din patimi şi de primejdii.

Slujitorule al lui Hristos Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce cu laude cinstesc sfântă pomenirea ta, ci primeşte cântarea noastră cea din inimă şi cu darul tău fii nouă folositor spre mântuirea sufletelor noastre.

Pe unul în trei ipostasuri Dumnezeu: pe Tatăl de la care sunt toate şi pe Fiul prin care sunt toate şi pe Duhul Sfânt, care pe toate le plineşte, Treimea cea una şi nedespărţită, credincioşii cu cântări o mărim.

A Născătoarei

Pe doctorul trupurilor şi al sufletelor născându-L, Fecioară, pe Domnul şi Mântuitorul, roagă-L Maică, singura folositoare, să ne dăruiască iertare de păcate şi vindecare patimilor.

Alt canon

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine Maica lui Dumnezeu Celui Preaînalt şi neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Adevăratul Dumnezeu, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologii fără de încetare te mărim.

Praznicul tău cel luminat, cuvioase Iosif, după vrednicie veseleşte astăzi tot pământul Banatului; roagă-te pentru noi cei ce de-a pururea cinstim sfântă pomenirea ta.

Pe cei ce suntem împresuraţi de primejdii şi de ispite, apără-ne, Sfinte Iosif şi ne scapă cu rugăciunile tale.

Mărire...

Înaintea scaunului Domnului stând pururea ca o slugă bună şi credincioasă, fericite cuvioase Iosif, nu înceta rugându-te pentru turma ta.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu cântări te lăudăm pe tine, ceea ce eşti cu dar dăruită şi neîncetat grăim către tine: Bucură-te, că tu ai izvorât tuturor bucurie.

Catavasie: Rai de Taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care Lemnul Crucii cel de viaţă purtător pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Stând înaintea Luminii celei neapuse, cuvioase părinte Iosif, împreună cu cetele cuvioşilor, pe noi cei ce lăudăm pomenirea ta, izbăveşte-ne de ispite cu rugăciunile tale (de două ori).

Mărire..., Şi acum..., a praznicului

Crucea este păzitoarea a toată lumea; Crucea, podoaba Bisericii; Crucea, mărirea îngerilor şi demonilor rană.

La Laude

Stihirile Sfântului Iosif, pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Având sufletul şi trupul curăţit de prihana patimilor, Duhul Sfânt te-a ales pe tine locaş Sieşi; cu ungerea arhieriei fiind învrednicit, cu chipul vieţuirii tale partea cea bună a stării de-a dreapta ţi-ai agonisit. Astăzi cetăţean cerului aflându-te şi părtaş măririi Domnului, roagă-te pentru cei ce te laudă pe tine, prea sfinte Iosif (de trei ori).

Podoaba hainei celei sfinţite, cu faptele bune mai strălucită ai făcut-o, părinte Iosif, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta săvârşeşti pururea minuni, prea lăudate, scăpându-ne pe noi de toate nevoile.

Frumuseţile cele nevăzute privindu-le, ai cunoscut negrăita slavă a sfinţilor, prea fericite Iosif. Pentru aceasta, ajută-ne şi pe noi, cu rugăciunile tale, să ne facem părtaşi acestei lumini.

Mărire..., a Sfântului, glasul al 6-lea

Vărsatu-s-a darul în buzele tale, cuvioase părinte Iosif, şi ai fost păstor Bisericii lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare să creadă în Treimea cea de o fiinţă, întru o Dumnezeire.

Şi acum..., a praznicului, acelaşi glas

Astăzi pomul vieţii, din sânurile pământului scoţându-se, adevereşte învierea lui Hristos, cel ce a fost pironit pe el. Şi, înălţat fiind prin mâinile preoţilor, vesteşte înălţarea la ceruri, prin care firea omenească din căderea cea de pe pământ înălţându-se, în ceruri vieţuieşte. Pentru aceasta, cu mulţumită grăim: Doamne, cel ce Te-ai înălţat pe Cruce şi împreună ne-ai înălţat şi pe noi, bucuriei Tale celei cereşti învredniceşte-ne pe noi, cei ce Te lăudăm pe Tine.

Doxologia mare, ecteniile şi cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduială şi otpustul.

La Liturghie

Fericirile praznicului din cântarea de rând pe 4, şi din canonul sfântului, cântarea a 6-a, pe 4.

După vohod: Veniţi să ne închinăm..., cu Mântuieşte-ne pe noi Fiul lui Dumne-zeu, Cel ce cu trupul Te-ai răstignit...,

Sfinte Dumnezeule...,

Prochimenul, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvio-sului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Apostolul din Epistola către Evrei (7, 26; 8, 2): Fraţilor, Arhiereu ca acesta se cuvenea să fie nouă... (caută la 13 noiembrie).

Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori.

Stih: Cei răsădiţi in casa Domnului.

Evanghelia de la Ioan (10, 9-16): Zis-a Domnul: Eu sunt uşa... (caută la Duminica a 2-a din marele Post, a doua Evanghelie de la Liturghie).

La Mai ales pentru Preasfânta, Curata..., în loc de Cuvine-se cu adevărat...se cântă irmosul de la cântarea a 9-a: Rai de taină eşti...

Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa: Mineiul (lunile august-decembrie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001